

The 2010–2011 Academic Year through the Eyes of Ukrainian Fulbright Association Council Members

The 2010–2011 academic year was, as usual, quite eventful for the Ukrainian Fulbright Association (UFA) as a whole and for each of us in particular. We would like to outline the most significant events as presented by the members of the Fulbright Association Executive Committee and Council.

Myroslava Antonovych

President, Ukrainian Fulbright Association (UFA)
Fulbright Scholar, 1995–1996
National University of Kyiv-Mohyla Academy, Kyiv

The Annual Fulbright Conference is traditionally the most important event of the Fulbright year. At the XIII Annual Fulbright Conference “Ukraine’s Worldwide Image: Actualities and Aspirations,” over 100 Ukrainian and American Fulbrighters discussed Ukraine’s political image in the world; democratic reforms and human rights in Ukraine; strategies for

representing Ukraine in audio-visual arts and mass culture; the problems of open access to information in Ukraine and worldwide; the problems of world economic knowledge in the Ukrainian context; the image of Ukraine and Ukrainians in English literary discourse; worldwide educational systems and the realities and prospects for interaction; the ecological situation in Ukraine; and many other issues.

Conference participants were conscious of the responsibility of the academic community for the future of Ukraine as a state and were aware of their duty to work out and publicly discuss how to avert crises that threatened that future. They adopted a final conference summation and resolution which presented concrete steps on the way to integrate Ukraine into the new world system: solving problems in the economic and social development of 21st century Ukraine and developing Ukraine’s positive image in the world economy; harmonizing Ukrainian legislation with EU law; improving research quality in Ukraine and providing open access to information; and reforming Ukraine’s educational system, sciences, and ecological policy. The conference summation and resolutions are available on

Мирослава Антонович

Президент Українського Фулбрайтівського товариства стипендіатка Програми імені Фулбрайта, 1995/96
Національний університет “Киево-Могилянська академія”, Київ

Центральною подією фулбрайтівського року традиційно стала Щорічна Фулбрайтівська конференція. Понад 100 українських та американських фулбрайтівців на XIII Щорічній Фулбрайтівській конференції “Образ України в світі: реальний та бажаний” обговорювали такі проблеми: політичний образ України в світі, демократичні реформи і права людини в Україні, стратегії і форми репрезентації українського в аудіовізуальних мистецтвах і масовій культурі, проблеми відкритого доступу до інформації у світі та в Україні, світової економіки знань в контексті України, образ України й українців в англійському художньому дискурсі, світові освітні системи, їх реалії та перспективи взаємодії, екологічна ситуація в Україні та інші проблеми.

the Ukraine Fulbright website <http://fulbright.org.ua>.

In order to create the desired image of Ukraine in the world the following measures are regarded as having the topmost priority: completing the nation-forming process, which includes the revival of identity and historical memory and reconciliation with the inheritance of the past; building civil society, the only force capable of controlling the Establishment and obliging them to serve the interest of the people and not their own; raising legal awareness of state bodies (through legal education and publishing of international agreements, etc.) and human rights organizations (specifically, through their links with the general public, through human rights monitoring, and through shaping social thinking); implementing consistent efforts to effect Ukraine’s European and Euro-Atlantic integration, first through associate membership and then through full membership in the EU; implementing the Bologna Declaration, mainly through the establishment of true university autonomy and the assurance of quality education.

Ukraine has been a signatory to the Bologna process since 2005; as such, it is obliged to use all the resources of the Bologna system to ensure the quality of education. However, in spite of Ukraine’s obligations to bring its educational system into compliance with Bologna standards by 2010, most Ukrainian universities treat this only as a formal obligation, and the system of concrete effective measures that guarantee quality in education is either absent or reduced to a purely bureaucratic quality control. The next Fulbright Conference “The Bologna Process in Ukrainian Education: Achievements and Prospects for the Future” (Kyiv, September 30 – October 1, 2011) will consider these particular issues. Information on the Conference is available at <http://fulbright.org.ua>.

Відчуваючи відповідальність академічного товариства за майбутнє Української держави та обов’язок розробити і обговорити якомога ширше комплексний проект подолання кризових явищ, учасники конференції прийняли підсумковий документ, в якому запропонували конкретні кроки щодо становлення України та її визначення в новому світовому порядку, вирішення проблем економічного та соціального розвитку України в XXI столітті та становлення позитивного іміджу України в контексті тенденцій світової економіки, адаптації законодавства України до законодавства ЄС, а також щодо якості наукових досліджень в Україні та доступу до інформації, реформи української освіти і науки та екологічної політики України. З Підсумковим документом XIII Фулбрайтівської конференції можна ознайомитись на сайті <http://fulbright.org.ua>.

Для творення бажаного образу України в світі найважливішими видаються такі кроки: завершення націєтворення, що включає відновлення ідентичності, історичної пам’яті,

2010/11 академічний рік очима членів Ради Українського Фулбрайтівського товариства

2010/11 академічний рік, як завжди, був дуже насиченим на події як в житті Фулбрайтівського товариства в цілому, так і кожного зокрема. Пропонуємо Вашій увазі огляд його основних подій, зроблений членами Ради Фулбрайтівського товариства.

подолання спадщини минулого; формування громадянського суспільства, яке єдине здатне контролювати владу і спонукати її не обслуговувати власні інтереси, а служити інтересам людей; підвищення правової культури як державними органами (через правову освіту, оприлюднення міжнародних договорів тощо), так і правозахисними організаціями (зокрема, через зв'язки з громадськістю, моніторинг прав людини, вплив на громадську думку); послідовна робота щодо європейської та євроатлантичної інтеграції України, набуття спершу асоційованого, а потім і постійного членства в ЄС; імплементація Болонської декларації, зокрема через автономію університетів, забезпечення якості освіти.

Україна з 2005 р. є учасницею Болонського процесу, а тому має використовувати всі ресурси Болонської сис-

теми для забезпечення якості освіти. Такими ресурсами є: європейська кредитно-трансферна система (ЄКТС); циклічність вищої освіти; розробка і публікація чітких навчальних результатів (learning outcomes). Втім, хоч Україна й взяла зобов'язання до 2010 року привести свою освітню систему у відповідність до Болонських стандартів, у більшості українських університетів гарантії якості як система конкретних дійових заходів або відсутня взагалі, або ж зводиться до бюрократичного контролю за якістю. Саме темі "Болонський процес в українській освіті: здобутки і перспективи" присвячено XIV конференцію Фулбрайтівського товариства (Київ, 30 вересня – 1 жовтня 2011; інформація про конференцію на сайті <http://fulbright.org.ua>).

Nataliya Vysotska

Executive Committee Member, UFA
Fulbright Scholar, 1994-1995
Kyiv National Linguistic University, Kyiv

My "Fulbright dimension" of last year primarily culminated in some very important publications, which must be quite natural for a philologist.

The collective monograph *Ukraine and the World: Yearning for Change* was published in 2010 (Dukh I Litera publishing house). It sums up the most interesting issues dealt with at the XII Annual Fulbright Conference (Kyiv, 18–19 December, 2010). I was honored to be the editor-in-chief of this book and, frankly speaking, the work on it was both difficult – owing to a considerable number of authors and the variety of submitted materials – and quite exciting.

As the title suggests, Ukrainian Fulbrighters remain dedicated intellectually and socially to developing this country's democratic processes. The book presents professional and committed analyses of the situations in key sectors of Ukraine's society, each of them considered in separate chapters: state formation and law, foreign policy, education and culture, culture and language policy, and economics. The authors of the articles represent different academic spheres. But it is not just their Fulbright membership that unites them; it is their

concern about Ukraine's present and future and their ability to offer constructive solutions of the most urgent problems which hamper Ukraine's progress as a rightful member of the international democratic community. I am certain that this is but natural. Our Fulbright experiences in the USA helped many of us find new benchmarks and gain a better understanding of what is going on in our own country and how the situation can be improved. Hopefully, publications like *Ukraine and the World: Yearning for Change* will not only present our aspirations but also become tools for their realization.

Another achievement of the last academic year is more personal. A Fulbright small grant made it possible for me to publish the monograph *The Unity of the Multiple: American Literature at the Turn of the XX – XXI Centuries in the Context of Cultural Plurality* (Kyiv, KNLU Publishing Center, 2011) which summarizes my lifelong research and considerations concerning the multicultural turn in US literature of the last decades. I do wish this book to be of use not only to professors, scholars and students, but that it would also appeal to the wider audience with an interest in contemporary American literature.

Наталія Висоцька

член Правління Українського Фулбрайтівського товариства
стипендіатка Програми імені Фулбрайта, 1994/95
Київський національний лінгвістичний університет, Київ

Для мене «фулбрайтівський вимір» минулого року склався, насамперед, з важливих публікацій, що, мабуть, цілком логічно для філолога.

У 2010 році вийшла друком монографія «Україна і світ: прагнення змін» (видавництво «Дух і літера»), яка стала своєрідним підсумком роботи XII Щорічної Фулбрайтівської конференції (Київ, 18–19 грудня 2009 р.), включивши найцікавіші наукові доповіді її учасників. Мені випала честь виступити відповідальним редактором цієї книжки, і

мушу зазначити, що робота над нею виявилася непростою (через значну кількість авторів та різноманіття матеріалів), але вельми захоплююю.

Сама назва як конференції, так і монографії засвідчує, що головний напрям, в якому докладаються інтелектуальні та громадянські зусилля українських фулбрайтівців, – сприяли розвитку нашої країни у річищі світових демократичних процесів – залишається незмінним.

Ця загальна налаштованість конкретизується у книжці через фаховий і зацікавлений аналіз стану речей у ключових царинах життя

Україні, яким присвячені окремі розділи: державотворенні та праві, зовнішній політиці, освіті та науці, культурі й мовній політиці, економіці. Автори статей – представники різних галузей науки, але їх всіх об'єднує не лише належність до Фулбрайтівського товариства, але й небайдужість до сьогодення та майбутнього України, здатність не просто критично подивитися на сучасність, але й запропонувати конструктивні підходи до нагальних проблем, без розв'язання яких нашій країні важко рухатися далі як повноправному члену демократичної спільноти. Гадаю, це не випадково: адже саме досвід стажування у США за Програмою імені Фулбрайта надав багатьом з нас точки відліку, які допомагають ясніше побачити, що відбувається вдома, і яким чином можна змінити ситуацію на краще. Хотілося б вірити, що публікації, подібні до мо-

Serhiy Kurbatov

Member, UFA Council
JFDP Scholar, 2003-2004
Institute of Higher Education, National Academy
of Pedagogical Sciences of Ukraine, Kyiv

International and national university ratings have been popular for years and continue generating keen interest. For this reason, as we worked on the project “Education in Ukraine and in the World through the Looking-Glass of University Ratings”, we sought to inform Ukrainian universities’ faculty and staff, education experts and the media about the specific aspects and methodology of evaluating university ratings as well as to present the 2009–2010 data. Besides, we were eager to hear the comments of our colleagues concerning the possible ways to improve the methodology of university ratings in Ukraine and to incorporate Ukrainian universities into international ratings. This project received the financial support of the U. S. Embassy in Ukraine. The project web page was developed with the assistance of the Fulbright Office in Ukraine and can be found on its site: <http://www.fulbright.org.ua/page.php?pid=83&lang=1>.

The UFA took an active part in the preparation and

Сергій Курбатов

член Ради Українського Фулбрайтівського товариства
стипендіат Програми стажування молодих викладачів, 2003/04
Інститут вищої освіти НАПН України, Київ

Міжнародні та національні університетські рейтинги – це тема, яка вже багато років користується популярністю та викликає живий інтерес. Тому, готуючи проект «Освіта в Україні і світі в дзеркалі університетських рейтингів» ми намагалися ознайомити співробітників українських університетів, експертів в галузі освіти та представників ЗМІ зі специфікою та методологією складання університетських рейтингів, а також їх результатами у 2009/10 роках. Крім того, хотілося отримати коментарі колег з приводу можливих шляхів вдосконалення методології університетських рейтингів в Україні та можливих шляхів входження українських університетів у міжнародні університетські рейтинги. Проект отримав фінансову підтримку Посольства США в Україні. Вебсторінку проекту було розроблено з допомогою Офісу Програми Фулбрайта в Україні та розміщено на сайті:
<http://www.fulbright.org.ua/page.php?pid=83&lang=1>

нографії «Україна і світ: прагнення змін», ставатимуть не лише виразом наших бажань, а й одним з інструментів їхнього здійснення.

І ще однією публікацією – вже на особистому рівні – знаменний для мене минулий рік. Отримання малого гранту від Фулбрайтівського товариства надало можливість випустити у світ монографію «Єдність множинного: американська література кінця XX – початку XXI століть у контексті культурного плюралізму» (Київ, Видавничий центр КНЛУ), де узагальнені багаторічні пошуки і міркування з приводу мультикультурного повороту у красному письменстві США останніх десятиліть. Сподіваюсь, ця книжка буде корисною не лише для викладачів, науковців, студентів, а й для ширшого кола читачів, які цікавляться сучасною американською літературою.

realization of this project. Oleksandr Pronkevych (Fulbright Scholar, 2003–2004), for instance, helped run a workshop in Mykolayiv at Petro Mohyla Black Sea State University, and Liudmyla Bordiuk (Fulbright Scholar, 1999 –2000) assisted in arranging very effective round-table discussions in Lviv at the Lviv Polytechnic National University. Also, we presented the university ratings methodology development at the Sumy State University. The meeting in Kyiv proved to be the ultimate event of the project and was attended by Vitaliy Kurylo, Head of the Sub-committee on professional education at the Committee of Education and Science at the Verkhovna Rada of Ukraine; Vasyl Kremen, President of the National Academy of Pedagogy of Ukraine; Volodymyr Paniotto, Director General of Kyiv International Institute of Sociology; Olesya Lenovytska, coordinator of the TOP 200 Ukraine project; and other experts, educators and journalists.

Within the frame of the project, we prepared the essay “University Ratings as the Factor of Legitimizing the Elite Status of Education in the Present Conditions”. The electronic version can be found at http://www.fulbright.org.ua/doc/04_elita_book_rew_sumy.pdf

An article summarizing the project outcome can be found in OSVITA weekly, № 2–3, 2011, <http://tyzhnevky-osvita.net/component/content/article/35–2011/33–2–3>.

Фулбрайтівське товариство було активно залучене до підготовки та реалізації цього проекту. Так Олександр Пронкевич (стипендіат Програми імені Фулбрайта, 2003/04 рр.) допоміг провести семінар у Миколаєві на базі Чорноморського державного університету імені Петра Могили, а Людмила Бордюк (стипендіатка Програми імені Фулбрайта, 1999/2000 рр.) сприяла проведенню дуже інформативного круглого столу у Львові на базі Національного університету «Львівська політехніка». Було також проведено презентацію з проблеми розробки методології університетських рейтингів у Сумах на базі Сумського державного університету. Підсумковою подією проекту став круглий стіл у Києві, в якому взяли участь голова підкомітету з питань фахової освіти Комітету з питань освіти і науки ВР України Віталій Кुरило, президент НАПН України Василь Кремень, генеральний директор Київського міжнародного інституту соціології Володимир Паніотто, координатор проекту «ТОП 200 Україна» Олеся Леновицька та інші експерти, освітяни, представники ЗМІ.

У рамках проекту було написано брошуру «Університетські рейтинги як фактор легітимації елітного ста-

тусу освіти в сучасних умовах», електронний варіант якої можна дістати на сторінці проекту за адресою: http://www.fulbright.org.ua/doc/04_elita_book_rew_sumy.pdf

Tetyana Nekryach

Member, UFA Council
Fulbright Scholar, 1994-1995
Kyiv Taras Shevchenko National University, Kyiv

This Fulbright year was quite satisfying for me, thanks to three major publications which I find very important. The first is a book entitled *Intertextual Irony and Translation* (written in co-authorship with Angela Kamyanyets, my former postgraduate student). This book is targeted towards a broad readership. There is analysis of various strategies and tactics of reproducing intertextual elements in works of literature; and alongside, it dwells upon the responsibility of the translator and ways of enriching the receiving language and culture through translation. I started putting together the materials on intertextuality while doing my Fulbright program in the USA. My interest in the two main figures I analyzed in the book – Vladimir Nabokov and David Lodge – also dates back to that same period. I was enchanted with these authors' ingenious and sophisticated wordplay (which presents a real challenge for translation!), intertextual irony being just one of the aspects. I had written a number of articles on some of these aspects, and they were incorporated into the book. Angela Kamyanyets, who assimilated my views,

Тетяна Некряч

член Ради Українського Фулбрайтівського товариства
стипендіатка Програми імені Фулбрайта, 1994/95
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

Цей Фулбрайтівський рік виявився для мене доволі успішним – завдяки трьом великим публікаціям, що я вважаю важливими. Перша з них – монографія «Інтертекстуальна іронія і переклад» (у співавторстві з моєю колишньою аспіранткою Анжелою Кам'янець). Книжка ця розрахована на широкого читача, оскільки в ній, поруч із розглядом стратегій і тактик відтворення інтертекстуальних елементів у художніх творах, є роздуми про відповідальність перекладача і про шляхи збагачення рідної мови і культури через переклад. Я почала збирати матеріали з інтертекстуальності ще у Сполучених Штатах в рамках Програми імені Фулбрайта. У той самий час зародився і мій інтерес до двох ключових фігур монографії – Володимира Набокова і Девіда Лоджа. Я була зачарована їхньою винахідливою і витонченою мовною грою (неабияка проблема для перекладача!), яка далеко не вичерпувалася інтертекстуальною іронією. Про різні аспекти цієї мовної

Ihor Oleksiv

Member, UFA Council
FFDP Scholar, 2005-2006
Lviv Polytechnic National University, Lviv

The Lviv Polytechnic National University is conducting the Tempus Project "Supporting Knowledge Triangle by Forming Innovation Offices at Ukrainian Universities" (UN141NNO). Apart from Lviv Polytechnic, a number of higher schools are participating in the Project: the University of Alicante (Spain), Chalmers University of Technology (Sweden), the University of Bologna (Italy), Austrian Committee (Austria), National Aerospace University "Kharkiv Aviation Institute" (Kharkiv), Donbas

За підсумками проекту вийшла стаття в тижневику «Освіта» № 2–3 за 2011 р.: <http://tyzhnevyyk-osvita.net/component/content/article/35-2011/33-2-3>.

approaches, and even style of writing, wrote a diachronic outline of the principal translation strategies, foreignization and domestication. She offered her own translation and analysis of the intertextual fragments from the books which are not yet translated into Ukrainian. The presentation of the book *Intertextual Irony and Translation* was arranged by the Fulbright Office in Kyiv on December 2, 2010 and attended by a number of Fulbright scholars – whose interests are not alien to the problems considered in the monograph – practical translators, graduate and postgraduate students of the Taras Shevchenko National University. The discussion was very professional and lively, and the book received positive reviews from the scholars of translation and literature.

And I am immensely pleased with the publication of my two translations (both in the Krayina Mriy Publishing House, 2011). One is the new translation of Oscar Wilde's fairy tales, collected under the title *The Star-Child*; the other is Jane Austen's most famous novel, *Pride and Prejudice*. I hope readers will enjoy them no less than I enjoyed translating.

гри я написала низку статей, що були перероблені для книги. А. Кам'янець зробила діахронічний огляд розвитку двох основних перекладацьких стратегій – очуження і одомашнення, а також додала свої переклади та аналіз інтертекстуальних фрагментів з книжок, досі не перекладених українською мовою. Презентація книжки «Інтертекстуальна іронія і переклад» відбулася у Києві за сприяння Офісу Програми імені Фулбрайта 2-го грудня 2010 р. У ній взяли участь фулбрайтівці, чії наукові інтереси дотичні до перекладу, перекладачі-практики, студенти й аспіранти Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Обговорення вийшло серйозним, глибоким і зацікавленим, книжка отримала позитивні відгуки фахівців з літературознавства та перекладознавства.

А ще я безмежно радію через публікацію двох моїх перекладів, що вийшли друком у видавництві «Країна Мрій». Це казки Оскара Вайлда, зібрані під заголовком «Зоряний хлопчик», та найславніший роман Джейн Остін «Pride and Prejudice», який я переклала як «Гідність і гонор». Хотілося б, щоб читати їх було так само приємно, як було приємно мені перекладати ці твори.

State Engineering Academy (Kramatorsk), National Metallurgical Academy of Ukraine (Dnipropetrovsk), Odesa I.I. Mechnykov National University (Odesa), and Crimean State Humanitarian University (Yalta). The main aim of the Project is to establish at Ukrainian universities innovation offices which will use up-to-date approaches for marketing innovations, transfer of technology, and adherence to intellectual property rights laws. The process of establishing these innovation offices takes into consideration the specific situation and needs of every university participating in the Project.

The fulfillment of the Project comprises the following stages: the analysis of the current innovation policies at Ukrainian universities, the formation of structures promoting university innovations beyond the university, the training of potential personnel for the Innovation Office at European Universities (partners of the Project), and the creating of the real and virtual network "Universities

for Innovation". The duration of the Project is three years (2010–2013). As one of the representatives of Lviv Polytechnic in the Project (together with the Vice-Rectors Yu. Rashkevych and Z. Pych and the scientific fellow N. Kachmar-Kos), I am assisting with the management of the Project and providing consulting support for the newly established office.

Ігор Олексів

член Ради Українського Фулбрайтівського товариства
стипендіат Програми імені Фулбрайта
для молодих дослідників, 2005/06
Національний університет "Львівська політехніка", Львів

У Національному університеті «Львівська політехніка» реалізується Tempus-проект «Підтримка трикутника знань шляхом формуванні інноваційних офісів в українських університетах» (UNI4INNO). Окрім «Львівської політехніки» партнерами проекту є Університет Аліканте (Іспанія), Технологічний Університет Чалмерса (Швеція), Університет Болоньї (Італія), Світова Організація Послуг Університетам: Австрійський Комітет (Австрія), Національний аерокосмічний університет імені М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут», Донбаська державна машинобудівна академія (Краматорськ), Національна металургійна академія України (Дніпропетровськ), Одеський національний університет імені І.І. Мечникова, Кримський державний гуманітарний університет (Ялта).

Основним завданням проекту є створення інноваційних

офісів в українських університетах, які працюватимуть з урахуванням сучасних підходів до маркетингу інновацій, трансферу технологій та дотримання прав інтелектуальної власності. Слід підкреслити, що формування офісів здійснюється з урахуванням специфіки та потреб університетів, які беруть участь у проекті.

Етапами реалізації проекту є: аналіз поточної інноваційної політики в українських університетах, створення структур, які покликані просувати університетські інновації за межі університетів, тренінг їх майбутнього персоналу в європейських університетах-партнерах проекту, пілотне функціонування Інноваційного Офісу, створення реальної та віртуальної мереж «Університети за інновації». Тривалість реалізації проекту складає 3 роки (2010/13 роки).

Як один із залучених до цього проекту представників Національного університету «Львівська політехніка» (разом з проректорами Ю. Рашкевичем, З. Піхом та працівником науково-дослідної частини Н. Качмар-Кос), я беру участь у менеджменті цього проекту в університеті та в консультативній підтримці новоствореного офісу.

Oleksandr Pronkevych

Member, UFA Council
Fulbright Scholar, 2003-2004
Petro Mohyla Black Sea State University, Mykolayiv

How I Was a Red Hawk

The Red Hawk is the symbol of Montclair University (Montclair, NJ), where I had the good fortune to teach from January till May 2011. As a matter of fact, there is nothing aggressive in Montclair to remind of this predatory bird – the University is a wonderful place with excellent syllabi in education, music, literature, art design, etc.; it is second in importance and size in New

Jersey, Rutgers University being the first.

I taught two courses: "Great Books and Ideas" and "Spanish Literature of Modernism". It was a bit scary at first to join the flock of Red Hawks, for I knew very little about American students and their education level. Besides, I had to pick up quite a lot on the spot: improve my IT knowledge, modify my teaching style, democratize communication with my colleagues, and learn how to grade.

But I had the most valuable thing, something that we lack here though every professor needs it badly. I'm referring to "solitude and freedom" (Alexander von Humboldt): solitude to think, read, write and prepare for classes; freedom to make your teaching exciting for yourself and for students.

Олександр Пронкевич

член Ради Українського Фулбрайтівського товариства
стипендіат Програми імені Фулбрайта, 2003/04
Чорноморський державний університет імені Петра Могили, Миколаїв

Як я був Червоним яструбом

Червоний яструб – це символ, Montclair University (Montclair, NJ), в якому мені пощастило викладати з січня по травень 2011 року. Насправді, нічого агресивного, що б нагадувало цього хижого птаха, в Монтклері я не побачив: чудовий університет з розвиненими програмами освіти, музики, літератури, арт-дизайну, другий за значенням і розміром в Нью-Джерсі після Ратгерс.

Я викладав два курси – «Великі книги та ідеї» й

«Іспанська література доби модернізму». Вступати в родину червоних яструбів було спочатку трохи страшнувати, оскільки про американських студентів (особливо про їхній освітній рівень) я нічого не знав. Також доводилося багато чого вивчити на ходу: підвищити IT-грамотність, змінити свій стиль викладання, демократизувати спосіб спілкування з колегами та студентами, повчитися виставляти оцінки.

Проте я мав головне – те, чого немає у нас і без чого професор не може існувати: «усамітнення і свободу» (Олександр фон Гумбольдт). Усамітнення – щоб думати, читати, писати і готуватись до занять. Свободу – для того, щоб зробити викладання цікавим собі і студентам.